

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | NİSAN 2026 | SAYI: 236

FİYATI: 20 TL

EMPERYALİST SAVAŞA, KRİZE, SÖMÜRÜYE KARŞI 1 MAYIS'TA TAKSİM'E

2026 1 Mayıs'ını, bölgemizde ABD ve İsrail'in İran'a dönük haydutça saldırıları, ülkemizde ise Saray Rejiminin saldırılarını artırdığı koşullarda karşıyoruz.

İşçi sınıfı, açlık, yoksulluk ve aşağılanma ile karşı karşıyadır. İş cinayetlerinde her gün ortalama 5-6 işçi öldürülüyor. İşçi sınıfının sendikacıları tutuklanıyor. Her işçi eylemine polis-jandarma saldırıyor. Üstelik şirketlerin, patronların şikâyetleri mahkemeler tarafından âdeta emir addediliyor. Bu, sınıfa dönük saldırıların nasıl zıvanadan çıktığını göstermektedir.

İşçi sınıfı devrimci olmadığı sürece örgütlü de olamıyor. Örgütsüz ol-

duğu sürece, her yol ve araçla aşağılanmaktadır. Saray Rejimi, işçi sınıfını, emekçileri aşağılamaktadır. Onların kalemşörleri, her türden uzman zevat, işçi sınıfını aşağılamaktadır. Açlık, yoksulluk, işsizlik girdabındaki milyonları hesaba katmamayı alışkanlık hâline getirmişlerdir. İşçilerin, açların, emeklilerin, yoksulların, kadınların, gençlerin gözlerinin içine baka baka dalga geçmekte, meydanı boş bulmuş kabadayılar gibi fütursuzca dolaşmaktadır. Utanmadan, 20 bin TL ile nasıl geçinilir hesapları yapmaktadırlar. Utanmadan, "sabır" demektedirler, fütursuzca "yoksul olmak öbür dünyada cennete erken gitmenin yoludur" demektedirler.

Emperyalist saldırganlığa, açlık-yoksulluğa, aşağılanmaya karşı genel grev genel direniş!

HAYDİ KİTLESEL BİR 1 MAYIS İÇİN TAKSİM'E

2026 1 Mayıs'ını, bölgemizde ABD ve İsrail'in İran'a dönük haydutça saldırıları, ülkemizde ise Saray Rejiminin saldırılarını artırdığı koşullarda karşıyoruz.

İşçi sınıfı, açlık, yoksulluk ve aşağılanma ile karşı karşıyadır. İş cinayetlerinde her gün ortalama 5-6 işçi öldürülüyor. İşçi sınıfının sendikacıları tutuklanıyor. Her işçi eylemine polis-jandarma saldırıyor. Üstelik şirketlerin, patronların şikâyetleri mahkemeler tarafından âdeta emir addediliyor. Bu, sınıfa dönük saldırıların nasıl zıvanadan çıktığını göstermektedir.

İşçi sınıfı devrimci olmadığı sürece örgütlü de olamıyor. Örgütsüz olduğu sürece, her yol ve araçla aşağılanmaktadır. Saray Rejimi, işçi sınıfını, emekçileri aşağılamaktadır. Onların kalemşörleri, her türden uzman zevat, işçi sınıfını aşağılamaktadır. Açlık, yoksulluk, işsizlik girdabındaki milyonları hesaba katmamayı alışkanlık hâline getirmişlerdir. İşçilerin, açların, emeklilerin, yoksulların, kadınların, gençlerin gözlerinin içine baka baka dalga geçmekte, meydanı boş bulmuş kabadayılar gibi fütursuzca dolaşmaktadırlar. Utanmadan, 20 bin TL ile nasıl geçinilir hesapları yapmaktadırlar. Utanmadan, "sabır" demektirler, fütursuzca "yoksul olmak öbür dünyada cennete erken gitmenin yoludur" demektirler.

İşçi sınıfının içinde yaşadığı açlık, yoksulluk, sefillik, aşağılanma koşullarını değiştirmenin tek yolu, genel grev ve genel direniştir. 1 Mayıs 2026, genel grev ve genel direnişin haykırılması gereken bir 1 Mayıs'tır.

Genel grev ve genel direniş talebi, sadece işçilerin talebi değildir, emeklilerin de talebidir, öğrencilerin de talebidir, memurların da talebidir, gençlerin de talebidir. Kısacası tüm toplumun talebidir. Devletin iç savaş hukukuna karşı, genel grev ve genel direniş dışında bir çıkış yolu yoktur.

Kitlesel direniş, yaşamın her alanında acil bir ihtiyaç, tek çıkış yolu olarak ortaya çıkmaktadır.

İşçi sınıfı ve direnenlerin ihtiyacı, "direniş, dayanışma ve örgütlenme"dir. Bu slogan etrafında 1 Mayıs 2026, Taksim başta olmak üzere, ülkenin ana meydanlarında kutlanmalıdır. İşçi sınıfının taleplerini dile getirme hakkı, çeşitli meydan yasakları ile engellenemez.

İşçi sınıfı, tüm güçleri ile, sendikaları aşarak, Taksim yasağını kırmak zorundadır. Taksim 1 Mayıs alanı olarak tescillenmiştir. Bundan vazgeçenler, toplu sözleşme haklarını da yok edenler, işçilerin grev haklarını da elinden alan iktidarı seyredenlerdir.

Kitlesel ve görkemli bir 1 Mayıs, işçi sınıfının birkaç adım bir anda ilerlemesinin, kendi gücünü görmesinin, sınıf dayanışmasını geliştirmesinin, direnişleri büyütebilmesinin ve en sonu örgütlenmesinin yoludur.

İşçiler, önlerine, karşılarına kurulan barikatı iyi tanımalıdırlar. Bu barikatın en arkasında kol-kuvvetleri, yargısı, basını ile devlet, Saray Rejimi vardır. Onların önünde, sendika mafyası, bizim elimizi kolumuzu bağlamaya çalışan balta sapları, işçi hareketine ihanet edenler, uzmanlar, satılmışlar vardır. Eğer işçiler, en çok da devrimci işçiler, eğer öğrenciler, eğer kadınlar, kendi iradelerini kararlılıkla ortaya koymazlarsa, 1 Mayıs, görkemli bir 1 Mayıs olamaz. 1 Mayıs'ın görkemi, işçilerin, emeklilerin, memurların, öğrencilerin, kadınların kararlılığına bağlıdır.

Emperyalist saldırganlığa, savaşa karşı dayanışma ve direniş!

Haydi, direnişi yayalım, büyütelim.

Haydi, yaşamın her alanında örgütlenelim. İşçi sınıfı devrimci ise, örgütlü ise her şeydir.

Haydi, sendika mafyasına dur demek için, yeter demek için Taksim'e!

NATO:

Emperyalist savaş örgütü!

Dünya halklarının tescilli katili ABD, İkinci Dünya Savaşı sonrası kapitalist cephenin patronu konumuna yükseldi.

ABD, savaş sonrası bir dizi örgütlenmeye girişti. IMF, Dünya Bankası gibi malî örgütlenmelerin yanı sıra, 1947 yılında Merkezî İstihbarat Teşkilâtı (CIA), 1949 yılında askerî bir örgütlenme olan Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilâtını (NATO) kurdu.

Bu örgütlenmelerin temel amacı, Hitler'in devasa savaş makinasını ezerek büyük bir prestij kazanan, dünya halklarına ve özgürlük mücadelelerine ilham veren Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin (SSCB) etkinliğini kırmak, güçlü bir kapitalist cephe oluşturmak ve her ülkede gelişecek sınıf mücadelelerini, halk hareketlerini basturmaktır. Baş düşman komünizm idi...

NATO bünyesindeki tüm ülkelerde ve sömürgeleştirilmiş topraklarda gizli teşkilâtlar, ölüm mangaları örgütlendi. İtalya'da Gladio, İspanya'da GAL, Türkiye'de Ergenekon ve Özel Harp Dairesi gibi...

Türkiye, 1950'de gönüllü olarak ABD'nin talebi üzerine Kore'ye asker gönderdi. Ardından 1952 yılında Yunanistan ile birlikte NATO'ya alındı. NATO üyeliği ile birlikte ülkenin askerî ve emniyet kademeleri, siyasi aktörler, Türk-İş gibi devlet ve sermaye sendikacıları ABD'ye götürülerek temeli anti-komünizm olan eğitim tedrisatından geçirildi. Ülke yönetiminin en kritik kademelerine bu tedrisattan geçenler taşındı. Türkiye'deki karşı-devrim saldırılarının arka planında NATO-CIA ve onların denetimindeki ölüm mangaları vardı.

Türkiye dâhil dünyanın birçok yerinde katliamlar, darbeler tezgâhlayan bu emperyalist savaş makinası bugün daha pervasız biçimde aynı işlevini sürdürüyor.

Türkiye, önümüzdeki temmuz ayında NATO toplantısına ev sahipliği yapacak. Devrimci sosyalist örgütler, emek örgütleri, gençlik örgütleri "NATO defol" diyerek çeşitli eylem ve etkinliklerle bu işçi ve halk düşmanı şebekeyi protesto ediyor. Bu mücadeleye katılarak direnişi büyütme tüm işçi emekçilerin, halkların sorumluluğudur.

Yeniden bir dünya savaşı!

Kapitalist-emperyalist cephe, SSCB'nin dağılmasının ardından zincirlerinden boşalmışçasına yeni bir saldırı dalgası başlattı. "Yeni dünya düzeni" adı altında "refahı dünyaya yaymak" yalanıyla başlatılan bu saldırının hedefi, sermayenin sınırsız dolaşımının önündeki engelleri kaldırmak, özelleştirme-taşeronlaştırma ile işçi sınıfının örgütlülüğünü parçalayarak kazanılmış haklarını geri almak, dünya pazarlarını yeniden paylaşarak ülkelerin yer altı yer üstü zenginliklerini yağmalamaktır.

Saldırının başını emperyalist kampın lideri konumundaki ABD çekti. Balkan ülkeleri parçalandı.

Afganistan işgal edildi. Irak, Libya yıkıma uğratılarak enerji kaynakları yağmalandı. Suriye'de yıllarca süren iç savaşın ardından bizzat ABD ve İngiltere eliyle örgütlenen, Türkiye'nin de her yolla destek sağladığı cihatçı çeteler iktidara taşındı.

Filistin'de Gazze'nin yıkımı sonrasında İran hedef tahtasına konuldu. ABD ve siyonist İsrail, 12 gün süren ilk saldırılarının aylar sonrasında ikinci kez İran'a saldırdı. Bu satırlar yazıldığında saldırılar ve İran'ın saldırganları şaşkına uğratan direnişi devam ediyordu.

Milyonlarca cana, büyük yıkımlara yol açan bu saldırılar, bölgesel olmaktan çıkarak dünya çapında bir savaşa doğru eviriliyor. Emperyalistlerin asıl hedefi

Rusya ve Çin'i sömürgeleştirmek.

Bu savaş kapitalist-emperyalist devletlerin, onların sahipleri dünya tekellerinin savaşıdır. Bu savaştan dünya halklarının hiçbir çıkarı yoktur. Aksine emperyalist devletler, silah tüccarları, sermayedarlar zenginleşirken işçi sınıfı ve dünya halkları savaşlarda açlık, yoksulluk ve ölüme mahkûm edilmektedir. Gerçek düşmanımızın kim olduğunu bilmek zorundayız. İşçi sınıfı, dünya halkları birbirine düşman değil birbirinin kardeşidir. Düşman kapitalist-emperyalist sistemdir.

Bu sistemi yıkmak ve savaşı durdurmak işçi sınıfı ve dünya halklarının direnişi ile mümkündür.

1 MAYIS

ULUSLARARASI BİRLİK, MÜCADELE ve DAYANIŞMA GÜNÜ

1 Mayıs, işçi ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. İşçi sınıfının 8 saatlik iş günü mücadelesinin içinde doğan 1 Mayıs, işçi sınıfının ekonomik ve siyasal mücadelesinin gelişim düzeyine paralel olarak şekillenmiştir. Dünyanın çeşitli coğrafyalarında, işçiler, emekçiler, 1889'dan bu yana -din, dil, ırk ve cinsiyet ayrımı gözetmeksizin- 1 Mayıs eylemlerinde omuz omuza mücadele ederek taleplerini yükseltmektedir.

1 Mayıs'ın tarihçesi tüm işçilerin tarihidir; bu tarihi doğuran sebeplere karşı kavgamız bugün de sürmektedir.

1800'lü yıllarda işçiler kol emeğine dayalı çok ağır koşullar altında çalıştırılıyorlardı.

Ortalama çalışma süreleri 16 saatti. Kesintisiz 16 saatlik bir çalışma karşılığında aldıkları ücret ise sadece hayatta kalmalarına yetiyordu. Kadın ve çocukların çalışma koşulları ise daha da ağırdı. On binlerce işçi fabrikaların çevresindeki ilkel barakalarda kalıyorlardı. Sağlıksız koşullarda yaşamlarını tüketiyorlardı. İşçilerin ortalama yaşam süresi 40 yıl kadardı.

İşçiler, bu ağır çalışma ve kölece yaşama koşullarına karşı örgütlenmeye başladılar.

“Sekiz saat çalışma, 8 saat dinlenme, 8 saat canımız ne isterse!”

Amerikan işçi hareketi 1884'ten 1886'nın mayıs ayına dek bütün toplantılarda, bütün yürüyüşlerde bu sloganı seslendirdi hep bir ağızdan.

İşçi sınıfının sömürüye, düşük ücretlere ve uzun iş gününe karşı mücadelesi Birinci Enternasyonal'in (1864-1876 yılları arasında faaliyet gösteren Uluslararası Çalışanlar Birliği-Derneği, dünya devrim tarihinde 1. Enternasyonal olarak anılmaktadır) 1866 yılında toplanan kongresinde, yasal çalışma süresinin 8 saat olması ve bu talep etrafında mücadeleyi yükseltme kararı almasıyla uluslararası bir boyut kazandı.

1884 yılında 8 saatlik işgünü talebiyle başlayan sınıf eylemleri, 1866 yılından itibaren giderek güçlendi. Düzenlenen grev ve gösteriler, devletler tarafından zor kullanılarak bastırılmaya çalışıldı. 1884-1886 yılları arasında ABD'de, Japonya'da, Fransa'da ve Rusya'da 8 saatlik iş günü talebiyle grevler yapıldı.

İşçi liderleri idam edildi

8 saatlik işgünü talebiyle, 1 Mayıs 1886'da ABD'de 10'dan fazla kentte 350 bin dolayında işçinin katıldığı ilk genel grev örgütlendi. Chicago'daki 1 Mayıs gösterilerine 80 bin kişi katıldı.

On binlerce grevci işçinin Chicago sokaklarını dolduran barışçı 1 Mayıs gösterileri kanla bastırıldı. Aynen bizdeki 1977 Taksim katliamı gibi. Katliamın sermaye devleti tarafından düzenlendiği ise neredeyse herkesin bildiği bir “sır”dır.

ABD burjuvazisi ve hükümeti, bu olayları gelişen işçi hareketini ezmenin fırsatına dönüştürmeye girişti. Birçok işçi lideri tutuklandı. Albert Parsons, August Spies, Adolph Fischer, George Engel ölüm cezasına çaptırıldı ve işçilere gözdağı vermek için 11 Kasım'da idam edildi. August Spiens idamından önce şöyle seslenmekteydi: “Mezardaki sessizliğimizin, sesimizden daha gür çıkacağı gün gelecektir.”

8 saatlik işgünü kazanımı ve 1 Mayıs

Gösterilerin akabinde bazı işyerlerinde 10 saatlik iş günü 8 saate indirildi. Amerikan İşçi Federasyonu adını alan, Örgütlü Meslek ve İşçi Sendikaları Federasyonu, 1888 Aralık ayında yaptığı kongrede 8 saatlik işgünün kabul edilmesi için 1 Mayıs 1890'da gösteriler düzenlenmesi kararı aldı.

İkinci Enternasyonal'in 1889 Paris Kongresinde, Amerikan İşçi Federasyonunun kararına atıfta bulunularak, 1 Mayıs'ta uluslararası gösteriler düzenlenmesi ve 1 Mayıs'ın işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olması kabul edildi.

EKONOMİ-POLİTİK Maaşlarımız eriyor!

Sarayın ekonomi politikalarının bedeli- Sni işçiler, emekçiler, emekliler ödemeye devam ediyor. Yılın ilk üç ayında fiyat artışlarının etkisi ile alım gücünün düşmesi, düşük ücret zamlarının erimesi sürüyor.

Yılın ilk üç ayında asgarî ücrete yapılan 5.971 liralık artışın 2.819 lirası eridi bile.

En düşük emekli aylığına yapılan 3.119 liralık artışın 2.008 lirası buhar oldu.

İşçi ve BAĞ-KUR emeklilerinin aldığı yüzde 12,9 oranındaki artışın yüzde 10'u ve memur ve memur emeklisine yapılan yüzde 11'lik artışın 10 puanı eridi.

Ara zam kaçınılmaz bir ihtiyaçtır. İşçi ve emekçiler, emekliler mücadele etmeden, örgütlü bir direniş geliştirmeden bu döngüden çıkılamaz. Taleplerimiz haykırmak, örgütlenmeyi büyütmek için 1 Mayıs'a!

Enflasyon yalanları

TÜİK mart ayı enflasyonu sonuçlarını açıkladı. TÜİK, kendini aşar şekilde, halkın zamlar karşısında âdeta abandone olduğu bir ayda tahminlerin çok altında kalarak yüzde 1,94 enflasyon açıkladı. Kim inanıyor ki demeyin, bütün ücret artışlarında bu TÜİK oranları belirleyici oluyor.

Buna karşılık İstanbul Ticaret Odası (İTO) mart ayı enflasyonunu yüzde 2,97 olarak açıkladı.

Bağımsız akademisyenlerin çalışma yürüttüğü ENAG ise mart ayı için yüzde 4,10 hesabını çıkardı.

Elektrik zamlandı, dağıtım şirketlerine servet transferi!

Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK), 4 Nisan 2026'da yürürlüğe giren yeni tarifeyle konut tüketicileri için yüzde 25 elektrik zammı uygulamaya koydu.

Elektrik Mühendisleri Odasının (EMO) hesaplamalarına göre, dört kişilik bir aile için aylık 230 kWh tüketim esas alındığında fatura 595,8 TL'den 744,7 TL'ye yükseldi. Bu faturanın yüzde 74,8'ini dağıtım bedeli oluştururken, enerji üretim bedeli yüzde 15,2 seviyesinde kaldı. Kalan yüzde 10'luk bölüm ise vergi ve fonlardan oluştu.

Rakamlar, iki kalem arasındaki makasın açılışını çarpıcı biçimde ortaya koyuyor. 2021'de 183,4 TL olan asgarî aile faturası, Nisan 2026'da 744,7 TL'ye çıkarak yüzde 306 yükseldi. Ancak bu artışın bileşenleri ayrıştırıldığında, enerji bedelinin beş yılda yüzde 24,5 arttığı görülürken, dağıtım bedelinin yüzde 880 oranında yükseldiği hesaplanıyor. Elektrikte özelleştirme, şirketlere halkın cebinden kaynak aktarımı anlamına geliyor.

İŞÇİ GALİP

1 Mayıs

Galip, fabrikada kurduğu gazete grubuyla 1 Mayıs çalışmalarına başlamıştı. 3 gazete okuruyla ilk toplantılarında çevrelerindeki arkadaşlarla tekrar toplanma kararı almışlardı.

Toplantı günü gelip çattı. Galip, sendikamın lokalini ayarlamıştı. Bu işlere yaramazsa ne işe yarayacaktı sendika binaları!

Kısa bir hâl hatırdan sonra Galip, herkesi selâmlayıp, 1 Mayıs gündemini açtı. Kısa bir tarihten sonra, Galip katılanlara daha önce 1 Mayıs'a giden olup olmadığını sordu. Bir-iki kişi dışında herkes bir şekilde katılmıştı. Taksim'in izinli olduğu yıllarda katılan da vardı, Kadıköy, Çağlayan gibi daha eski 1 Mayısılara katılanlar da olmuştu. Bir kişi memleketinde katılmıştı.

Galip, içinden geçilen süreci, emperyalist saldırganlığı, Saray Rejiminin işçi sınıfına dönük saldırılarını, mücadeleci sendikacıların tutuklanmasını hatırlattı.

Arkasından işçi direnişlerine, madencilere, direnen köylülere, kadınların, gençliğin, öğrencilerin direnişlerine değindi.

“Sorun direniş olmaması değil, bu direnişlerin birbirinden kopuk, ortak potada akmayan direnişler olmasıdır.

“1 Mayıs, direnişlerin birleşmesi, örgütlülüğün büyütülmesi, hepsinden önemlisi işçi sınıfının siyasallaşması için bir fırsattır.”

İşçilerden biri, “Abi bu siyasallaşmak dediğin nedir ki?” diye sordu. “Zaten biz AKP'ye, MHP'ye oy verecek insanlar değiliz.”

Galip söz aldı: “Siyaset deyince bize dayatılan, birbirinin aynısı siyasi partilere oy vermektir. Oysa işçi sınıfının siyasallaşması demek, sömürüye, savaşımlara, aşağılanmaya son vermek için işçilerin devrimcileşmesi, bu yolda örgütlenmesi, hiçbir şey iken her şey olmasıdır.

“Biz sizleri, işçileri sadece 1 Mayıs alanına çağırıyoruz. Biz devrimcileşerek, örgütlenerek bu esaret zincirlerini kıracağız. Dünyayı istiyoruz kırıntılarını değil!”

Galip, istediği etkiyi yakalamış gibiydi: “Arkadaşlar, bu 1 Mayıs'a katılımı artırmak için çevremizdeki arkadaşları nasıl katabiliriz bunlara bakmamız lazım. Sonuçta gelmeyen her işçi bizi bir eksik bırakmış olacak.”

1 MAYIS MARŞI

Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir bizde ve her yerde

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Yepyeni bir güneş doğar dağların doruklarından
Mutlu bir hayat filizlenir kavganın ufuklarından
Yurdumun mutlu günleri mutlak gelen gündedir

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Vermeyin insana izin kanması ve susması için
Hakkını alması için kitleyi bilinçlendirin
Bizlerin ellerindedir gelen ışıklı günler

1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Ulusların gürleyen sesi yeri göğü sarsıyor
Halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor
Devrimin şanlı dalgası dünyamızı kaplıyor

Gün gelir gün gelir zorbalarda kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda bir kâğıt gibi erir gider

(Bertolt Brecht'in Maksim Gorki'nin Ana romanından uyarladığı oyunun Ankara Sanat Tiyatrosu'nda sahnelenmesi sırasında Sarper Özsan tarafından oyun müziği olarak yazılmış ve bestelenmiştir.)

ENTERNASYONAL
MARŞI

Uyan artık uykundan uyan
Uyan esirler dünyası
Zulme karşı huncumuz volkan
Bu ölüm-dirim kavgası

Yıkılın bu köhne düzeni
Biz başka âlem isteriz
Bizi hiçe sayanlar bilsin
Bundan sonra her şey biziz

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık

Enternasyonalle
Kurtulur insanlık
Tanrı, patron, bey, ağa, sultan
Bizleri nasıl kurtarır

Bizleri kurtaracak olan
Kendi kollarımızdır

İsyan ateşini körükle
Zulmü rüzgârlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavı gelen demire vur

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık

Hem fabrikalar hem de toprak
Her şey emekçinin malı
Tufeyliye tanımamız hak
Dünya emeğin olmalı

Cellatların döktükleri kan
Kendilerini boğacak

Bu kan denizinin ufkundan
Kızıl bir güneş doğacak

Bu kavga en sonuncu
Kavgamızdır artık
Enternasyonalle
Kurtulur insanlık

(Enternasyonal Marşı, Haziran 1871'de Paris Komünü üyesi Eugène Pottier tarafından yazılan, 1888'de Pierre De Geyter tarafından bestelenen marştır.)

İŞÇİ GAZETESİ

Aylık Süreli Yayın-
ISSN:1303-9040 Kaldıraç
Yayınevi Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu,
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz
Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul **Tel:** 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No.: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL
Kaldıraç
Caferağa Mah. Serasker Cad.
No: 35 Kadıköy
Sarıgazi AKA-DER
Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi
Maltepe Martı Kültür Sanat Kafe
Yalı Mahallesi Küçükyalı Cad.
Kuyu Sok. No: 1 Maltepe
Mephisto
Taksim-Beşiktaş-Kadıköy

Beyaz Adam
Bakırköy
ANKARA
Kaldıraç
Konur Sok. No: 17/10
Kızılay
(İmge Kitabevi üstü)
Tuzluca Yır AKA-DER
Kültür Merkezi
587 Sok. No: 25/A
Tuzluca Yır/Mamak

İZMİR
Kaldıraç
1469 Sok. No: 128
D: 4 Alsancak/Konak
ADANA
Adana AKA-DER
Kayalıbağ Mah. 26001
Sok. Özel Sancak Apt.
No: 1 Kat: 6 D: 23